گزارش دانش نفت از تعاملات صنعت و انرژی ایران و هند؛

سفری کوتاه به سرزمین هفتاد و دو ملت

عبدالرسول دشتی،کارشناس امور بین الملل پتروشیمی

دانش نفت: یک سال پیش طبق در خواست سفیر هند در تهران جلسه ای را برای ملاقات و گفتگوی ایشان با معاون وقت وزیر و مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی هماهنگ کرده و با توجه نشستی که در پیش رو بود گزارشی در مورد کشور هند و امکان افزایش این مناسبات از طریق توسعه روابط دو کشور در بخش پتروشیمی منتشر کردم. گزارشی که روز ملاقات آقای سفیر همراهان ایشان اظهار می داشتند کل گزارش برای ایشان ترجمه شده و آن را مطالعه کرده اند. آن گزارش را با این مقدمه شروع کرده بودم که هندوستان کشوری که تا چند سال پیش با فیلم های جذاب و آهنگین هندی و فقر و بیچارگی مردمش شناخته می شد امروز در سایه برنامه های موفق توسعه ای به چنان مرحله ای از رشد و شکوفائی دست یافته که چهارمین جایگاه اقتصادی جهان را از آن خود کرده است. برگزاری همایش فرصت های سرمایه گذاری ایران و هند که به ابتکار سازمان سرمایه‌گذاری وزارت امور اقتصاد و دارائی صورت گرفته بود وانتخاب اینجانب به عنوان یکی از نمایندگان پتروشیمی برای حضور در این همایش فرصت بسیار مغتنمی بود تا از نزدیک با فضای این کشور و مباحث مربوط به سرمایه گذاری به ویژه در بخش نفت، پتروشیمی و انرژی آشنا شوم.گزارش پیوست خلاصه ای از این سفر و چند نکته در حاشیه آن می باشد.

برنامه اعزام گروه:

طبق برنامه تنظیمی طول دوره سفر از ۱۵ الی ۱۹ تیرماه در شهر دهلی نو در کشور هندوستان بود. گروه شرکت کننده در همایش ۵۴ نفر بودند که ۱۳ نفر آنها از کره جنوبی و پس از حضور در همایش مشابهی در این کشور به گروه ملحق شدند.پرواز ساعت ۲۱ هواپیمائی ماهان به مقصد دهلی نو بود. ساعت یک بامداد به مقصد رسیدیم برنامه های کنترل و بازرسی راحت و سریع صورت گرفت. نمایندگانی از سفارت ایران در دهلی به استقبال گروه آمده بودند. چند دستگاه اتوبوس برای انتقال میهمانان به هتل آماده شده بود که با همکاری مسئولین هماهنگی سفر و نمایندگان برگزاری همایش افراد به سمت آنها راهنمائی شدند. ساعت به ۲ بامداد رسیده بود که از فرودگاه خارج شدیم. در آن ساعت نیمه شب ترافیکی بسیار سنگین و باور نکردنی بسیار عجیب بود هر چند فردای آن روز یکی از همراهان می گفت بخشی از ترافیک به دلیل ساخت و سازهائی است که دهلی به دلیل میزبانی مسابقات آسیائی در پیش دارد ولی بر این نکته نیز تاکید داشت که ترافیک سنگین بخشی از واقعیت زندگی مردم این شهر است.

تا رسیدن به هتل، انجام کارهای معمول و دریافت اتاق ها ساعت چهار صبح شده بود. برنامه ورود به هتل هم تا حدودی جالب بود. همه افراد و وسایل آنها از گیت های بازرسی رد می شوند و ظاهرا این کنترل مخصوصا پس از انفجار هتل تاج محل شهر بمبئی بسیار شدیدتر شده است اما نکته جالب از نگاه من استقبال کارکنان هتل از میهمانان ایرانی در آن ساعت صبح بود بر گردن همه حلقه ای از گل خوشبو می انداختند، خوش آمد گفته و با آب میوه های مختلف از میهمانان ایرانی در آن ساعت صبح استقبال کردند. صبح روز بعد طبق برنامه اعلام شده قرار بود بازدیدی از یکی از معابد دیدنی هند داشته برای هماهنگی برنامه های همایش و صرف ناهار میهمان سفارت جمهوری اسلامی ایران در دهلی نو باشیم.

جلسات هماهنگی قبل از همایش:

حضور در سفارت ایران در دهلی نو احساس بسیار مثبتی برای تمامی همراهان به همراه داشت. نوعی حس نوستالژیک و احساس نزدیکی و حضور در خانه خود هرچند فرسنگ ها دورتر. سفیر کشورمان آقای نبی زاده انصافا انسان بسیار محترم، خوش برخورد و در عین حال پرتلاش و فعالی بودند که از زمان حضور در این کشور تلاش زیادی برای گسترش مناسبات دو کشور صورت داده اند. آقای سفیر، کاردار و دیگر کارکنان سفارت استقبال بسیار خوبی از گروه داشتند. در جلسه هماهنگی به تشریح وضعیت کلی این کشور و انتظارات موجود از تجار و بازرگانان ایرانی برای گسترش روابط دو کشور پرداختند. نکته مهم مورد نظر ایشان این بود که روابط بازرگانی و تجاری دو کشور معمولا به صورت دسته جمعی و از مسیر کلی صورت نمی گیرد و در این رابطه اگر قراردادی بسته می شود هم به صورت فردی و اختصاصی میان یک شرکت ایران و شرکتی از هند می باشد و این نکته مهمی است که باید کاملا اصلاح شده و گسترش روابط اقتصادی دو کشور از مسیر صحیح و جمعی هدایت شود.جلسه در محل سفارت تا عصر طول کشید تا گروه جمع و جور شده به طرف هتل حرکت کند ساعت هشت عصر شده بود. هنگام حرکت به سوی هتل اعلام شد که ساعت ده شب نیز در همان هتل جلسه هماهنگی با آقای دکتر علیشیری معاون سرمایه گذاری وزیر اقتصاد برگزار خواهد شد. آقای دکتر علیشیری صبح همان روز همراه با تعداد دیگری از شرکت کنندگان در همایش از کره جنوبی به دهلی آمده بودند. ایشان ضمن صحبت کوتاهی پیرامون جلسات برگزار شده در کره و استقبال چشمگیری که در آن کشور شاهد بودند به بحث پیرامون همایش پیش رو و چگونگی برنامه سخنرانی ها پرداختند. قرار نهائی بر این شد که پس از سخنرانی های رسمی صبح افتتاح همایش که توسط وزرای اقتصاد ایران وهند و مسئولین برگزاری همایش صورت می گرفت جلسه نیمه دوم صبح شامل سخنرانی آقایان علیشیری، کرد زنگنه و نماینده پتروشیمی برای ارائه گزارش مربوط به معرفی طرح های این شرکت باشد و پس از صرف ناهار تمامی حاضرین در همایش در چهار پانل طراحی شده به معرفی برنامه ها و بحث و تبادل نظر بپردازند. چهار پانلی که در جلسه هماهنگی قبلی نهائی شده بود عبارت بودند از : ۱- پانل نفت و پتروشیمی۲- معدن و فلزات ۳- نساجی و کشاورزی ۴- ماشین آلات ، خودرو، حمل و نقل، شیمیائی و داروئی.

جلسه اصلی همایش:

همایش طبق برنامه با خوش آمدگوئی مجری برنامه که از مسئولین شرکت FICCI(فدراسیون اتاق های بازرگانی و صنعت هند OF COMMERCE INDUSTRY EDERATION OF INDIAN CHAMBERS) بود، آغاز شد. پس از آن سفیر ایران در هند، سپس سفیر هند در ایران و آقای دکتر علیشیری صحبت کرده و سپس سخنرانی آقای دکتر سید شمس الدین حسینی وزیر اقتصاد کشورمان به عنوان سخنران ویژه همایش انجام شد.دبیر کل شرکت FICCI به رشد بالای برنامه های این کشور اشاره کرد و خواستار همکاری بانک های دو کشور جهت رفع مشکلات موجود در روابط اقتصادی و بازرگانی میان سرمایه گذاران دو کشور شد. وی به تاریخ مشترک دو کشور در بخش هائی مانند فرهنگ و معماری اشاره کرده ابراز امیدواری کرد همکاری های دو کشور از طریق شرکت FICCI رشد داشته باشد. سفیر کشورمان از ظرفیت های موجود میان دو کشور برای توسعه روابط صحبت کردند. سفیر هند در ایران از برگزاری همزمان این همایش و اجلاس کیسیون مشترک اقتصادی دو کشور ابراز خوشحالی کردندو اینکه روابط دو کشور می تواند در بخش های مهم دیگری مانند حمل ونقل، IT، اتومبیل و دیگر صنایع هم گسترش پیدا کند. آقای دکتر علیشیری از حضور هر دو گروه ایرانی و هندی در همایش تشکر کرد و افزود: دو همایش مشابه در کشورهای مالزی و کره جنوبی برگزار شده است ولی بدون تعارف ایرانی ها در اینجا احساس قرابت بیشتری می کنند. وی به این نکته مهم اشاره کرد که بحران اقتصادی نشان داد که هر چه ما مشارکت های منطقه ای خود را بیشتر با یکدیگر توسعه دهیم کمتر از این بحران ها آسیب می بینیم. سپس به پروژه های عرضه شده در این همایش اشاره کرد و افزود که به همه اطمینان می دهم با توجه به بازگشت سرمایه مثبت آن مانند آن را در هیچ نقطه ای از جهان نمی توان یافت.وزیر اقتصاد کشورمان سخنران پایانی همایش صبح بودند. ایشان به این نکته اشاره کردند که کمیسیون ایران و هند یک کمیسیون پویا و فعال است. به گفته وی دو کشور طی سه سال گذشته توانسته اند بیش از ۶۰٪ حجم روابط اقتصادی و مبادلات دو کشور را افزایش داده و از ۹میلیارد دلار به ۱۵ میلیارد دلار برسانند. به گفته وی ایران و هند حجم مبادلات سالانه شان در سطح جهان بیش از ۶۵۰ میلیارد دلار است و در این حالت ۱۵ میلیارد دلار حجم روابط دو کشور به هیچ وجه راضی کننده نیست. وی گفت من معتقدم باید با یک برنامه ریزی پنج ساله سطح روابط دو کشور را ۱۰۰٪ افزایش داده و به ۳۰ میلیارد دلار در سال برسانیم و افزود: من به عنوان رئیس کمیسیون دو کشور اعلام می کنم برای توسعه مناسبات میان دو کشور و افزایش سطح همکاری ها هیچ محدودیتی نداریم. تامین پایدار انرژی برای هند را جدا مورد بررسی قرار داده و از آن حمایت می کنیم.جلسه نیمه دوم صبح با صحبت های آقای دکتر علیشیری آغاز شد. ایشان ضمن معرفی چشم انداز پیش بینی شده برای توسعه اقتصادی کشور به کریدور شمال جنوب اشاره کرد که قرار است مسیری برای توسعه مبادلات اقتصادی و مسیری برای ورود هندوستان به بازارهای آسیای میانه باشد. طبق برنامه قرار بود موضوع بعدی، ارائه پرزنتیشن پتروشیمی باشد ولی مجری برنامه یادداشتی به آقای علیشیری داد. ایشان با اشاره به یادداشت اظهار کرد: چند تن از سرمایه گذاران و مقامات شرکت های هندی مایل به صحبت می باشند و ما به رسم میزبانی آنان، برای سه تن از این افراد وقت کوتاه سخنرانی گذاشته ایم. در همین حین و در حالیکه نماینده پتروشیمی از ابتدای جلسه در میز پانل قرار گرفته بود تا در زمان پیش بینی شده سخنرانی خود را انجام دهد، از استاندار کهکیلویه و بویراحمد که همراه با گروه اعزامی در همایش حاضر بود، دعوت شد سخنرانی کند . ایشان ضمن ابراز خوشحالی از حضور در همایش و تعارفات معمول، به امکانات و استعدادهای موجود در این استان اشاره کرده و از سرمایه گذاران هندی برای سرمایه گذاری در استان و بهره برداری مشترک از امکانات ، معادن و دیگر امکانات موجود دعوت نمود. سه نفر سخنران هندی هر یک بین ۵ تا حداکثر ۱۰ دقیقه صحبت کردند . دو سخنران اول و دوم به چشم انداز توسعه اقتصادی هند اشاره کرده جایگاه این کشور در اقتصادی جهانی، فولاد، خودروسازی، الکترونیک و کامپیوتر، کشاورزی و دیگر صنایع اشاره کردند و مهم ترین برنامه این کشور را رسیدن به جایگاه سوم اقتصاد جهان اعلام کردند. سخنران سوم ضمن تعارفات معمول و تعریف از خصوصیات و فرهنگ مشترک میان مردم دو کشور «هر کس برای سرمایه گذاری در ایران تردید دارد یک بار به ایران سفر کند تا برای سرمایه گذاری در این کشور کاملا مطمئن شود.» اگرچه جلسه پس از سخنرانی سومین میزبان هندی و اظهار علاقه شدید ایشان نسبت به فرهنگ و مردم ایران به خوبی به پایان رسید ولی عدم سخنرانی نماینده پتروشیمی که قبلاً در برنامه تنظیمی گنجانده و در اختیار تمامی افراد قرار داشت سوال برخی افراد حاضر در جلسه و خود ما را به همراه داشت .

پانل های تخصصی همایش عبارت بودند از:

۱- پانل نفت ، گاز و پتروشیمی
۲- پانل معادن و فلزات
۳- پانل نساجی و کشاورزی
۴- پانل شیمیائی و داروئی ، ماشین آلات ، خودرو سازی و حمل و نقل

تأکید بر این بود که همایش، تبدیل به جلسات سخنرانی صرف نشود و حتی ترکیب نشستن افراد طوری باشد که با شرکت کنندگان هندی به صورت ترکیبی نشسته و به صورت دو گروه ایرانی و هندی در جلسات قرار نگیریم. جلسه با خوش آمدگوئی و معرفی طرح های پتروشیمی آغاز شد. طرح های پتروشیمی ، ظرفیت های تولید و اطلاعات کاملی در مورد آنها آغاز شده و به خوبی پیش رفت. پس از آن یکی دیگر از میهمانان ایرانی در خصوص پالایشگاه نفت گچساران ، معرفی نیروگاه سیکل ترکیبی سیرجان، نیروگاه سیکل ترکیبی فولاد خوزستان و یکی از افراد اعزامی از استانداری کهکیلویه و بویراحمد در خصوص معرفی معادن خاک فسفات و گچ این استان به خوبی ادامه پیدا کرده به انتها رسید. در میان این مباحث هرگاه از سوی کارشناسان هندی حاضر در جلسه سوالی پیش می آمد مطرح و توضیحات لازم در مورد آن ارائه می شد. در انتها نیز از میهمانان هندی خواسته شد ارزیابی خود از مباحث مطرح شده در پانل و دیدگاه کلی خود در رابطه با ادامه این ارتباط دو جانبه بیان کنند که با واکنش و دیدگاه های مثبت آنان روبرو شد.پانل برگزار شده خیلی مفید و مؤثر بود . پس از پایان گزارش های ارائه شده، میهمانان به صورت اختصاصی و مذاکرات رو در رو با یکدیگر گفتگو کردند و جلسه تا حدود ساعت ۸ ادامه یافت . در جلسه پرسش و پاسخ پانل ها دو سوال مربوط به پتروشیمی مطرح شد. نخست اینکه چرا صنایع پتروشیمی ایران علیرغم سابقه طولانی نتوانسته صاحب دانش فنی و پیشرفت در این بخش باشد؟ در پاسخ به این سوال چنین گفته شد که صنایع پتروشیمی ایران در طول جنگ ۸ ساله با عراق به دلیل قرار گرفتن اکثر مجتمع هایش در نزدیکی مناطق جنگی آسیب زیادی دید و پس از پایان جنگ این خرابی ها به سرعت بازسازی شده برنامه های گسترده و مدونی برای توسعه این صنعت طراحی و بخش عمده ای از آن به اجرا گذاشته شد. به طوری که ظرفیت تولید پتروشیمی ما از ۸۰۰ هزار تن کودهای شیمیائی امروز به ۴۸ میلیون تن آن هم عمدتا محصولات پلیمری افزایش یافته است. و طبق این برنامه ها با اجرای بیش از ۵۰ طرح جدید پتروشیمی که شما امروز با آنها آشنا شدید ظرفیت صنایع پتروشیمی ایران به بیش از ۱۰۰ میلیون تن خواهد رسید. علاوه بر این ما در بخش نصب و ساختمان واحدهای پتروشیمی به صد در صد توانائی رسیده و در بخش های مهندسی مانند مهندسی تفضیلی به رشد بسیار بالائی دست پیدا کرده ایم. شرکت پژوهش و فناوری ما در خصوص به دست آوردن دانش فنی مربوط به محصولات مختلف پتروشیمی فعالیت های گسترده ای را از چند سال قبل آغاز کرده و با شرکت های بین المللی از جمله چند شرکت هندی که من اطلاع دارم قرارداد همکاری و مشارکت منعقد کرده است. از طرفی این نکته را فراموش نکنید که نگاه ما به کشور هند و صنایع مختلف شما از جمله پتروشیمی نگاهی است که این کشور را به عنوان الگوئی مثبت و قابل اعتماد می دانیم . اگر امروز در اینجا هستیم یک دلیل مهم آن همین اعتماد و علاقه ای است که برای توسعه و گسترش روابط و دست یابی به دانش های جدید در سایه این همکاری ها جستجو می کنیم. سوال بعدی در خصوص تحریم های اعمال شده و اینکه با توجه به آنها چگونه می توان عمل کرد بود؟

در این مورد چنین پاسخ داده شد که موضوع تحریم‌ها برای ما بحث جدیدی نیست. ما الان بیش از ۳۰ سال است که با تحریم های اعمال شده از سوی امریکا به خوبی مقابله کرده ایم و در این شرایط مشکلات مهم تری مثل جنگ هشت ساله با عراق که در آن شرایط از حمایت کامل امریکا برخوردار بود را نیز از سر گذارانده ایم و باید بگوییم در آن دوران هم کشورهای دوست و همراه با امریکا تا حدود زیادی از سیاست های تحریمی این کشور در عمل حمایت می کردند. سپس تاکید کردم که شرایط امروز جهان به گونه ای نیست که بتوان کشوری را مورد تحریم کامل قرار داد. شما مطمئن باشید در هنگام بستن قراردادهای تجاری با شرکت های ایرانی موسسات مالی و اعتباری معتبر و بین المللی مورد تائید دولت ایران تمامی همکاری‌های مربوط به مسائلی از جمله فاینانس و دیگر امور مالی را به انجام خواهد رساند.

جلسه با اتحادیه اتاق های بازرگانی و صنایع هند

برای شام میهمان سازمان دیگری از سرمایه گذاران هند بودیم. اتحادیه اتاق های بازرگانی و صنایع هند ASSOCIATE OF COMMERCE AND INDUSTRY OF INDIA (ASSOCHAM) این نشست در هتل تاج محل دهلی برگزار شد. آقای دکتر شمس الدین حسینی وزیر اقتصاد کشورمان در این ضیافت نیز حضور داشتند. ایشان ضمن تاکید دوباره بر اینکه باید تلاش کنیم تا حجم روابط اقتصادی دو کشور طی پنج سال آینده به دو برابر و رقم ۳۰ میلیارد دلار برسد گفتند در کمیسیون مشترک ایران و هند دو موافقتنامه مبنی بر تشویق و حمایت از سرمایه گذاری و اجتناب از اخذ مالیات مضاعف میان مقامات دو کشور به امضاء خواهد رسید که در جهت فراهم آوردن تسهیلات مورد نیاز برای گسترش روابط اقتصادی و بازرگانی دو کشور بسیار موثر خواهد بود. در این جلسه همچنین رئیس کمیته روابط خارجی و بین الملل ASSOCHAM در رابطه با توانمندی ها و برنامه های آتی اقتصادی این کشور گزارشی ارائه کردند که بسیار جالب بود. از جمله موارد این گزارش اشاره به این نکات بود که هندوستان هفتمین صنعت خودروسازی جهان، چهارمین صادرکننده اتومبیل در آسیا بوده، پنجمین تولید کننده برق در جهان می باشند. پالایشگاه رلاینس (RELIANCE(هند بزرگ ترین پالایشگاه نفت وگاز جهان است، هندی ها بزرگ ترین تولید کننده شیر و چای در جهان هستند. دومین تولیدکننده برنج، شکر وگندم در جهان و سومین تولید کننده بزرگ مواد داروئی هستند، دومین شبکه گسترده مخابراتی جهان را دارند که به سرعت نیز در حال رشد است. صادرات آنها در سخت افزار های کامپیوتری در سال میلادی ۲۰۰۹ رقم ۸ میلیارد دلار و در نرم افزار ۲۱ میلیارد دلار بوده، بالاترین رقم تولید و فروش گیشه در جهان را دارند، ۳۰۰ کانال تلویزیونی داشته. صنایع نساجی آنها از صنایع پیشرو در جهان بوده و دومین تولید کننده پنبه در جهان می باشند.پس از پایان جلسه مجدداً به هتل محل اقامت برگشتیم و قرار شد ساعت ۹:۴۵ دقیقه صبح جلسه دیگری با گروهی دیگر از سرمایه گذاران هندی داشته باشیم.

جلسه با کنفدراسیون صنایع هند:

جلسه نسبت به روز قبل جمع و جورتر بود و همانند جلسه قبلی میهمانان بسیار مشتاقانه در پی گفتگو و کسب اطلاع پیرامون مباحث مختلف و امکان توسعه همکاری ها میان سرمایه گذاران دو کشور بودند.جلسه و گفتگو های رو در رو تا ساعت ۱۲ طول کشید و گفتگوهای مثبتی میان گروه اعزامی از ایران و میهمانان هندی صورت گرفت .

حاشیه هائی از سفر :

آنچه در سخنرانی های مقامات هندی کاملاً مورد تأکید قرار می گرفت، برنامه ریزی گسترده این کشور برای توسعه برنامه های اقتصادی و رسیدن به جایگاه سوم اقتصاد جهان بود.

ترافیک خیابان های هند چیزی ورای ترافیکی است که تا کنون دیده بودم. ساعت ۲ بعد از نیمه شب از فرودگاه خارج شده به سمت هتل حرکت کردیم ولی در آن ساعت ترافیک بسیار سنگینی وجود داشت. انواع خودروهای در حال تردد در هند هم جالب بود. جدیدترین مدل های خودروهای روز جهان در کنار قدیمی ترین خودروها و سه چر خه های وسپا که نقش تاکسی را در آن شهر برعهده داشتند همه در کنارهم و به تعداد زیاد در رفت و آمد بودند. رعایت قوانین راهنمائی و رانندگی در آن شهر از فرهنگ های غالب نهادینه شده میان مردمان هند به نظر می آمد. شاید به همین دلیل بود که در این مدت سه چهار روزه هیچ نوع تصادف رانندگی را شاهد نبودیم.

دهلی نو علیرغم ترافیک زیاد خودروها هوای تمیزی داشت. من این فرصت را نداشتم تا دیگر شهرهای هند را ببینم ولی شهر دهلی به معنای واقعی کلمه در میان انبوه فضای سبز و درختان واقع شده است در واقع مانند این است که در میان مجموعه ای از فضای سبز ساختمان هائی بنا کرده باشند. شاید یکی از دلایل تمیزی هوای شهر این حجم از فضای سبز بود. راهنمائی که گروه ما را همراهی می کرد اشاره می کرد که فقط در منطقه خاصی از این شهر اجازه احداث ساختمان های چند طبقه وجود دارد. در برخی از خیابان های مرکزی شهر ساخت وسازهائی مانند مترو با سرعت در حال انجام بود و یکی از دلایلش را میزبانی دهلی برای برگزاری بازیهای آینده آسیائی می دانستند.

فقر و ثروت هم مانند انواع اتومبیل های نو و قدیمی و ترافیک و پاکیزگی هوای دهلی از دیگر تضاد هائی بود که در کنار هم قابل ملاحظه بود. شب ها در اکثر خیابان ها افرادی را می شد ملاحظه کرد که در پیاده رو یا روی چمن ها دراز کشیده اند تا شب را به صبح برسانند. هتل محل اقامت ما در منطقه خوب شهر قرار داشت. یک شب که برای آشنائی بیشتر به اتفاق یکی از دوستان تصمیم گرفتیم در خیابان های اطراف هتل قدم بزنیم در پیاده روها و چمن های اطراف هر خیابان مردمی که روی تکه ای مقوا یا تخته ای و یا بر روی چمن دراز کشیده بودند تا شب را به صبح برسانند زیاد به چشم می آمدند. وقتی فکرش را می کردم که اینان در این هوای گرم و شرجی باید تا صبح اینجا بخوابند واقعا نفسم می گرفت. همکار همراه من در این سفر با طعنه این نکته را به یادم می آورد که من خودم متولد آبادانم و پس از چند سال زندگی در تهران تحمل هوای گرم را کاملا از دست داده ام. آن موقع بود که یکی از خاطرات دوران کودکی ام را به یاد آوردم که در ظهر گرمای تابستان آبادان در حالی که مادرم برای نرفتن به زیر آفتاب داغ درب منزل را قفل می کرد پس از به خواب رفتن آنها از روی دیوار حیاط به کوچه می رفتیم تا با دوستانمان بازی کنیم و از شدت گرما پاهای برهنه مان را در جوی آب می زدیم تا کمی خنک شود. یک نکته خیلی مهمی که دوستان دانشجوی مقیم هند که در این سفر با گروه همراه شده بودند عنوان می کردند امنیت موجود در این کشور بود. این امنیت را ما در این چند روز دقیقا شاهد بودیم. زنان و دختران حتی در ساعات پایانی نیمه شب با امنیت و آرامش کامل در خیابان ها تردد می کردند و به نظر من این امنیت یکی از با ارزش ترین دارائی های آنان بود. البته می گفتند در بخش قدیم دهلی یا OLD DEHLI عبور از مناطق خلوت به ویژه در نیمه شب ها به اندازه بخش جدید امن نیست. یکی از آنان به خاطره ای اشاره می کرد که طی چهارسال تحصیل در دانشگاه یکی از شهرهای نه چندان بزرگ و مهم هند فقط سه بار شاهد درگیری فیزیکی بین مردم بوده و در این مدت در آن شهر فقط یک بار سرقت از یک منزل رخ داده بود که حتی روزنامه های محلی آن را تیتر خبری مهم خود می کنند که در فلان محله دزدی شده است.

یکی از عادات عجیب رانندگان هندی در هنگام حرکت، استفاده فراوان و ممتد از بوق می باشد . روز اول تصورم این بود که اتفاقی افتاده، تصادفی شده یا کسی راه دیگری را سد کرده که رانندگان اینگونه بوق می زنند ولی بعد فهمیدیم که این عادت همه رانندگان است.اتوبوس های حمل و نقل عمومی (همان شرکت واحد خودمان) حکایت بسیار جالبی دارد. این اتوبوس ها واقعا مستهلک بوده تقریباً اکثر آنها دارای نیمکت های آهنی هستند و پنجره ها هم با دو میله آهنی جوش شده اند تا احتمالا کسی از پنجره وارد یا خارج نشود. ولی از آن جالب تر اینکه معمولاً در هر ایستگاه و چهار راه پس از سبز شدن چراغ، تعدادی از جوانان از بیرون به اتوبوس چسبیده با گرفتن دست خود تا رسیدن به مقصد از پنجره آویزان می شدند. به طوری که پس از حرکت اتوبوس و مخصوصاً پیچیدن آن به چپ یا راست و کج شدن اتوبوس با انبوه مسافران داخل آن این مسافران آویزان، پاهشان را بلند می کردند تا به زمین نساید. البته اتوبوس های مربوط به مسیرهای تندرو با قیمت بالاتر هم داشتند که از نظر کیفیت مانند اتوبوس های خودمان بودند.در هند با هر فردی که طرف صحبت شدم در حد مکالمه به خوبی قادر بود انگلیسی صحبت کند. از کارگر نظافتچی توی خیابان گرفته تا تمام کسانی که در مراکز اداری، دولتی یا تجاری کار می کردند. شاید تنها کسی که نتوانست با من انگلیسی صحبت کند دختر بچه فقیر حدوداً ۱۰ ساله ای بود که هر چه تلاش داشتم انگلیسی با او صحبت کنم جملاتی را به هندی برای تقاضای کمک تکرار می کرد البته این را بگویم که همین کودک هم ۱۰ روپیه و ۲۰ روپیه را به انگلیسی بیان می کرد.

نگاه ویژه

روسیه و نروژ به جای ایران در صنعت نفت عراق خیمه زدند!

شرکتهای نفتی لوک اویل روسیه و استات اویل نروژ پس از خروج از طرح توسعه میدان نفتی آذر ایران، توسعه میدان نفتی قرنه غربی عراق را جایگزین این میدان مشترک نفتی ایران کردند.

به گزارش داوجونز، شرکت لوک اویل روسیه با انتشار گزارشی از سرمایه گذاری ۵ میلیارد دلاری در صنعت نفت عراق خبر داد و اعلام کرد: قصد دارد در بخشهای مختلف حفاری چاههای جدید، پاکسازی منطقه از مین، لرزه نگاری های سه بعدی و نصب برخی تاسیسات نفتی در عراق سرمایه گذاری خواهد کرد. این در حالی است که لوک اویل سال آینده میلادی یک چاه اکتشافی و دو چاه توصیفی در میدان نفتی قرنه غربی-۲ حفر خواهد کرد. در همین حال کنسرسیومی متشکل از شرکت های نفتی لوک اویل و استات اویل نروژ در دور دوم مناقصه های نفتی سال گذشته عراق موفق به دریافت قرارداد توسعه میدان نفتی قرنه غربی-۲ شدند و قرارداد توسعه این میدان را با وزارت نفت عراق امضا کردند. این دو شرکت بین المللی متعهد شده اند با دریافت یک دلار و ۱۵ سنت پاداش به ازای هر بشکه نفت خام اضافی، تولید میدان نفتی قرنه غربی-۲ را به یک میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه در روز افزایش دهند. میدان نفتی قرنه غربی-۲ در ۶۵ کیلومتری شمال غربی بصره واقع شده که از سوی وزارت نفت عراق به عنوان یکی از بزرگ ترین میدان های نفتی این کشور شناخته شده است. حجم ذخایر این میدان نفتی ۱۲ میلیارد و ۹۰۰ میلیون بشکه برآورد شده است. لوک اویل روسیه ۵۶ درصد از سهام پروژه توسعه میدان نفتی قرنه غربی-۲ را در اختیار دارد، در حالی که استات اویل نروژ حدود ۱۹ درصد سهام این پروژه را به خود اختصاص داده است و ۲۵ درصد باقی مانده آن به شرکت دولتی نورث اویل عراق تعلق دارد.

جزئیات خروج استات اویل هیدرو و لوک اویل از آذر ایران

شرکت نفتی لوک اویل به عنوان بزرگترین شرکت نفتی خصوصی روسیه فروردین ماه امسال با انتشار بیانیه ای به طور رسمی خروج خود از مشارکت در طرح توسعه بلوک نفتی اناران ایران را اعلام کرد. در بلوک نفتی اناران کنسرسیوم استات اویل هیدروی نروژ با ۷۵ درصد سهام و لوک اویل روسیه با ۲۵ درصد سهام مشارکت داشتند که از طرح توسعه این میدان نفتی خارج شده اند. میدان نفتی مشترک آذر در بلوک نفتی اناران در استان ایلام و در مرز ایران و عراق قرار گرفته است که حجم نفت خام قابل استحصال این میدان مشترک با بدرای عراق حدود ۴۰۰ میلیون بشکه برآورد شده است. پیش بینی می شود با توسعه کامل و بهره برداری نهایی از این میدان روزانه ۵۰ تا ۶۵ هزار بشکه نفت خام سبک با درجه "ای پی آی" ۳۲ در مدت ۲۵ سال استحصال شود. در همین حال پیشتر غلامحسین زورمند مجری طرح توسعه میدان نفتی آذر در شرکت "متن" با اشاره به انجام مذاکرات با شرکتهای داخلی و خارجی برای جذب سرمایه در میدان نفتی آذر گفته بود: تاکنون سه شرکت طرحهای پیشنهادی خود را برای توسعه جامع و تولید زودهنگام میدان آذر ارائه کرده اند که نظر نهایی تا اوایل اسفند امسال اعلام می شود. وی سرمایه گذاری مورد نیاز برای توسعه کامل این میدان را حدود ۱.۴ میلیارد دلار اعلام کرده و اظهار کرده بود: تولید زودهنگام ۲۰ هزار بشکه نفت از میدان آذر تا پایان سال ۱۳۹۰ محقق می شود.

اخبار نفت

بازدید مدیران شرکت نفت خزر از موسسه ملی اقیانوس شناسی

گروهی از مدیران و کارشناسان شرکت نفت خزر ضمن بازدید از بخش های مختلف موسسه ملی اقیانوس شناسی با رئیس ومسئولان این موسسه دیدار و مذاکره نمودند.

به گزارش روابط عمومی و امور فرهنگی شرکت نفت خزر، دکتر واحدی مدیر امور فنی و برنامه ریزی شرکت نفت خزر در این دیدار ضمن معرفی این شرکت گفت: شرکت نفت خزر با هدف اکتشاف، تولید و انتقال نفت منطقه خزر در استانهای ساحلی گیلان،مازندران و گلستان تاسیس شده و یکی از شرکتهای تابعه شرکت ملی نفت ایران می باشد.ایشان در ادامه بیان نمودند هدف از دیدار از موسسه ملی اقیانوس شناسی آشنایی با فعالیت ها و امکانات موجود در این موسسه واستفاده از این امکانات برای کاهش مخاطرات حفاری در دریای خزر می باشد.مدیر امور فنی و برنامه ریزی شرکت نفت خزر از تشکیل کمیته بحران در این شرکت خبر داد وگفت: این کمیته با هدف کاهش ریسک در حفاری چاه و انتقال نفت خزر تشکیل شده است.در این جلسه، دکتر چگینی رئیس موسسه ملی اقیانوس شناسی به طور اجمالی موسسه متبوع خود را معرفی نموده و ضمن ابراز خشنودی از تاسیس کمیته بحران در شرکت نفت خزر،از آمادگی کامل موسسه ملی اقیانوس شناسی جهت همکاری با این شرکت خبر داد.در این جلسه ،دکتر واحدی مدیر امور فنی و برنامه ریزی،مهندس زهره وند رئیس HES ،مهندس خود آفرین رئیس R&D و مهندس ترقی خواه از کارشناسان شرکت نفت خزر حضور داشتند. همچنین از موسسه ملی اقیانوس شناسی نیز دکتر چگینی، دکتر عباس نوبختی، دکتر حمید علیزاده، دکتر پیمان اقتصادی،دکتر محمود اکبر پور، دکتر شهرباف ومهندس محموداف در این جلسه شرکت کردند.لازم به توضیح است با توجه به اینکه پهنه گسترده ای از قلمرو سرزمین ایران به طول بیش از ۲۷۰۰ کیلومتر را کرانه های آبی دریای خزر، خلیج فارس و دریای عمان تشکیل می دهد، وجود یک موسسه ملی فعال در زمینه های مختلف علوم دریایی و اقیانوسی در جمهوری اسلامی ایران، همواره از اهمیت راهبردی بر خوردار بوده است.بر این اساس موسسه ملی اقیانوس شناسی در ابتدا با نام مرکز ملی اقیانوس شناسی با هدف پژوهش در تمام زمینه های مربوط به علوم و فنون دریایی و نیز ارائه پیشنهاد جهت استفاده بهتر از منابع دریایی، افزایش بهره وری اقتصادی فعالیتهای دریایی وکمک به تعیین خط مشی های دریایی کشور در چارچوب برنامه های دولت ونیز ارتقای سطح دانش، پژوهش وفناوری دریایی با توجه به توافق صورت گرفته بین وزارت علوم، تحقیقات وفناوری و سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد(یونسکو) در اواخر سال ۱۳۷۰ تاسیس گردید و با تصویب شورای گسترش آموزش عالی در تاریخ ۱۳۸۸/۲/۸ به موسسه ارتقاء یافت.

اختصاص یک درصد درآمد نفت به پژوهش

عضو کمیسیون تلفیق مجلس شورای اسلامی از اختصاص یک درصد از کل درآمدهای نفتی به پژوهش در حوزه انرژی در برنامه پنجم توسعه خبر داد.

علیرضا منادی اظهار داشت: در زمان بررسی لایحه برنامه پنجم توسعه، اعضای کمیسیون تلفیق چند ماده مهم در حوزه انرژی را تصویب کردند که یکی از آنها مربوط به جذب نیرو در وزارت نفت بود. وی تصریح کرد: تا کنون وزارت نفت هیچ نیرویی را مستقیما جذب نکرده است و تمام نیروها ابتدا جذب شرکت ملی نفت و پس از آن مامور به خدمت در وزارت نفت شده اند. وی تصریح کرد: این موضوع اشکال ها و ابهام هایی ایجاد کرده است؛ از این رو اعضای کمیسیون مصوب کردند که وزارت نفت همچون دیگر وزارتخانه ها برای حوزه وزارتخانه و ستاد مرکزی می تواند نیرو جذب کنند. نایب رئیس کمیسیون برنامه و بودجه مجلس از اختصاص یک درصد از کل درآمدهای۴ نفتی به بخش پژوهش در حوزه انرژی خبر داد و گفت: یکی از ایرادهای کشورهای نفت خیز، توجه نکردن به دانش فنی نفت است، بیشتر این کشورها در حوزه علمی وابسته هستند؛ به همین دلیل بخش زیادی از درآمدهای نفتی خود را از دست می دهند. منادی تصریح کرد: در برنامه پنجم توسعه این موضوع لحاظ و تصمیم گرفته شد که یک درصد از درآمدهای نفتی به بخش پژوهش اختصاص یابد تا در پایان اجرای برنامه توسعه شاهد ارتقای سطح دانش فنی در حوزه نفت و گاز کشور باشیم.